

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 23

LØRDAG 4-7-1942

1 ÅRG.

RIDDEREN OG MUSEN

Jeg nu i korte trekk berette vil et sagn og føye min moral dertil:-

Engang en ridderborg lå høyt mot nord
 (det er en sådan, - hvor en ridder bor)
 Den ridder var en såre snild og munter fyr
 og kan vel lignes med en askeladd i eventyr.
 Men akk - sitt gode sverd lot han dessvorre ruste bort,
 så da et troll ham livet truet, grep han fort
 en gammel øks - og hadde vel rett lenge kunnet kjenpe
 og trollet slik med hodedunk da kunnet forulempe
 at det vel aldri kom igjen.
 Dog - hvem er uvenn eller venn? -
 En mus fra borgens rike kjeller
 går troløs bort og selger
 sin herres liv til frermed troll.
 De tenner som har ett av ridders mat har også övet vold
 og listig bitt itu det skaft av eketre
 hvormed han svinger nu sin øks for raskt å få avsted
 den skumle gjest - Men verget sönderbrytes just som best
 han skal slå til, og trollet feirer på hans borg en seiersfest.

Selv flykter ridderen til gjestmild venn
 for der berede sig å ta sin borg igjen.

Nu er det slik at selv et troll vil gjerne ha et skinn av rett
 Og se - nu blir det pönset ut av trollevett
 en skummel list hvortil man aldri för så maken
 for i en slags utvendig, trolljuridisk form å bringe saken.
 Den mus blir kastet op til eier av sin herres hus
 (det er jo såre lett for troll å kaste op en mus)
 og derpå blir det arrangert en veldig trollefest,
 hvor musen fores godt med avfall - serve, miser ost.
 For slik betaling selges raskt og billig hele slottet,
 men disse to drabanter skulle ei för tidlig sig ha godtet.

Den ridder hadde nyttet ventetiden vel
 og trollet sa til livet et kort og endelig farvell
 da neste gang de to battanter möttes.
 Av böddels arbeid d e n n e g a n g det siden skröttes
 Til avsky og til skrekk
 for likesinnede man musen förte vekk.

Moral: Selg aldri det du ikke eier
 ti fru Rettferdighet har mange veier.

 Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig
 nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
 Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

INGEN NORDMANN PÅ JAKT IÅR.

Jegerne advares mot å sende inn ansøknning om å få utlevert sitt jaktgevær og jaktkort iår. Quislingene tar nemlig dette som et tegn på tilslutning, og vedkommende ansøker registreres automatisk som medlem av "Jegersambandet". Et brev om at han er medlem av dette samband er altså ansøkeren sikker på å få.

Noe som ikke er så sikkert, er at han får sitt gevær utlevert! Vi har nemlig bragt i erfaring at de fleste av de innleverte jaktgeværer er hugget op og sendt til bl. a. Raufoss til omsmelting.- Et bevis på hvor hårdt tyskerne trenger til stål. Geværer til flere hundre kroner stykket gir for ca. 85 øre stål!! (Arbeiderne har sett mange bra jegeres navn inngravert på geværene.-)

Altså: Ingen jakt iår! Vi venter til vi får mere udelte vilt å jage!

SE DIG FOR FØR DU GÅR.

Ferietiden kan skape uregelmessigheter i spredningen av avisen. Det kan bli stopp en tid hvor et forbindelsesledd reiser bort uten å ha fått ordnet sig med videre forsendelsen. Forsiktighetshensyn kan gjøre at en avtager blir uten avis en eller flere dager.

Vi må i anledning alle disse mulige tilfeller be våre lesere å vise ro, og fremfor alt ikke være uforsiktig i sin iver etter å sikre sig dagens avis. Knytt ingen forbindelser som ikke er brennsikre og ta ingen sjangser. La heller ikke ryktemakeriet ta overhånd, men avvent kaldt og rolig de fakta som kommer, sikkert, om kanskje sent av og til. Fly ikke rundt for å fortelle at nu er den og den tatt, for det kan gi nazi et vink. Og - vi kan godt fortelle det - de har en sver appetitt på de såkalte "illegale" aviser. De liker dem simpelthen ikke, og skyr intet for å slå dem ned.

Altså TA INGEN SJANGSER UNÖDIG.

NAZI LUKTER IKKE GODT.

"Direktør" Tore Hamsun og advokat Foss i Gyldendal har vært en tur i Stockholm for å besøken tidligere forretningsforbindelse Bonniers. På forlaget derborte blev de to herrer mottat av to av sjefene. Tore Hamsun førte ordet og spurte om ikke de to forlag kunde samarbeide som før hvorpå Bonnier svarte at det gode forhold før grunnet sig på det personlige vennskap med direktør Harald Grieg og når han igjen overtar sin stilling vil samarbeidet igjen bli tatt opp. På spørsmål om hvilke forutsetninger herr Hamsun hadde for å bestyre Gyldendal svarte denne at han hadde vært måler. Det er det som kjent også andre som har vært, men svaret var ikke bra nok for Bonniers. Audiensen var forbi, og nazislyngelen måtte dra hjem med uforrettet sak.

HÖVISK TALE.

Efter Sarpsborg bytings slutt for en tid siden, bad tolder og NS-dikteren Kåre Bjørgen om ordet. Han rakk t noe forferdelig ned på ledelsen av Borregård og sa bl.a. "De svina der nede har vi ingen bruk for. Vi kan kaste dem i fossen!"

Efter "talen" takket ordføreren, byggartner Stenmark, for det hjertevarme og greie innlegg.

FRA KIRKEFRONTEN.

Sogneprest Lars Frøyland, som er en forræder mot sitt kall og sitt land, fikk følgende brev:

"Av alt det som i den senere tid har rammet vår norske kirke er det neppe noe prester og menigheter i Oslo bispedømme har følt mer pinlig og uforståelig enn at De, herr sokneprest Frøyland, har latt Dem utnevne av det nåværende statsstyre til biskop i Oslo bispedømme.

Da denne Deres utnevning og likeså meddelelsen om deres ordinasjon nå er kunngjort i avisene, må vi gå ut fra at det virkelig er statsstyrets og Deres hensikt å påtvinge prester og menigheter i bispedømmet en ny biskop på tvers av all gjeldende kirkelig lov og orden.

Det kan umulig være ukjent for Dem at prester og menigheter i bispedømmet holder usvikelig fast ved sin rettelig kalte biskop, dr. Eivind Berggrav, og at Deres villighet til å gå inn i et forhold som biskop Berggrav og rikets øvrige biskoper har måttet bryte som uforenlig med troskapen mot Gud og Guds menighet, ikke av oss kan opfattes anderledes enn som svikt og fall. Fra det nåværende statsstyrets side er med dette foretatt det endelige og opprettelige brudd med kirken.

Vi ser det som vår plikt nå foren Deres ordinasjon å si Dem dette like ut. Vi vet at det er alvorlig å gjøre det, men vi vet også at det vilde være ennå alvorligere å tie med det, og det så meget mer som det gang på gang skjer slike overgrep på kirkens område fra de statlige myndigheter og slike henvendelser til presteskapet fra kirkedepartementet som tydelig viser at man på denne side enten ikke kan eller vil forstå hvor dypt alvorlig vi på vår side oppfatter og føler den kirkelige situasjon idag.

De er, sokneprest Frøyland, ikke rettelig kalt og vil ikke bli rettelig ordinert. Derfor må De også bli en ensom mann. Hvor De kommer og hvor De søker å gjøre en biskops store og ansvarsfulle gjerning vil en dyp skygge følge Dem.

En rosende uttalelse om Dem av Deres biskop dr. Berggrav var gjengitt i avisene i forbindelse med et intervju med Dem like etter Deres utnevning. Denne ros har De nå selv gjort til skamme, og det vil følge Dem.

Vi har sendt Dem dette brev i oppriktig sorg. Vi kan ikke hilse Dem velkommen på Deres ordinasjonsdag. Vi ser Dem på den dag ta det endelige farvell med oss.

Oslo, 24. juni 1942. "

Brevet er undertegnet av prestene i Stor-Oslo og forøvrig av prestene i Oslo bispedømme, ialt 110.

Brevet hadde nok ingen virkning på den hårdhuede mann, som har solgt sig så sørgelig.

SØNDAG 28. juni leste landets prester dette hyrdebrev fra sine prekestoler:

"Idag, søndag den 28. juni, blir etter det nuværende statsstyres beslutning prestene Zwilgmeyer og Frøyland ordinert til biskoper.

Denne handling er av en så alvorlig og inngripende art at Norges prester idag kjenner sig forpliktet i sin samvittighet til å nedlegge den skarpeste protest.

De menn som idag ordineres til biskoper er ikke rettelig kallet til dette embede, men tvertom er de utnevnt stikk i strid med kirkens lov og orden. Og da de ordineres av en prost, er deres ordinasjon ulovlig, idet den er i strid med alterboken.

Denne handling er særlig skjebnesvanger fordi man ikke bare har avsatt våre rette biskoper, men nu også vil påtvinge bispedømmene disse ulovlig imsatte og ulovlig ordinerte menn.

Når vi har bestemt oss til å ta denne sak frem på landets prekestoler idag, er det fordi kirken er en enhet, og når et lem lider, så lider de alle. Og vi forstår at det som idag vederfares Oslo og Agder bispedømmer er bare begynnelsen. Turen kommer snart til de øvrige bispedømmer.

Bispeordinasjonen var berammet til avholdelse i Vår Frelzers Kirke. Menighetsrådet, prestene og funksjonærene ved denne kirke sendte i den anledning kirkedepartementet en skrivelse, hvori man meddelte at man ikke kunde stille kirken til rådighet for ordinasjonen, og at kirken derfor den søndag vilde bli stengt.

Som alle vil forstå, er kirken nu ute i hårdt vær. Men vi takker for at kirkens herre er den almektige Gud som styrer alt i himmel og på jord. Vi oppfordrer alle troende til å gå i forbønn for vår stridende kirke."

Den vanhelligende ordinasjon blev foretatt i Vår Frelzers Kirke, og de fotografier avisene bragte fra handlingen fikk hver nordmann til å rødme av skam over at de som deltok engang vikreilig var hans landsmann. Dyrkeren av Tor og hans forbryterske gjeng var samlet der, og forræderne Frøyland og Zwilgmeyer, Lothe, Kvænes, Sivertsen, Falck-Hansen og Haga.

- Og så er bruddet mellom kirke og stat definitivt. -

Lite hjalp det selvfølgelig at Vår Frelzers Præstekontor i et skarpt brev av 19/6 til kirkedepartementet nektet å stille kirken til disposisjon. Kontoret la frem sine religiøse grunner, sine kirkerettslige grunner, og sitt juridiske grunnlag for nektelsen, og sluttet sitt brev således:

"I henhold til foranstående betraktninger må vi frasi oss enhver medvirkning til en handling som betegner et brudd med kirkelig lov, orden og tradisjon og med de kristelige prinsipper som gir sig uttrykk heri.

Vi vil samtidig gjøre opmerksom på at hverken vår organist, vårt sangkor, v/r klokker, kirketjener, ringe eller dørvakt er villig til å assistere ved den påtenkte bispeordinasjon.

Hvis departementet holder fast ved sin beslutning og tillyser bispeordinasjonen i Vår Frelzers Kirke søndag d.20.ds. vil kirkens dødrer den dag bli stengt."

Intet kunde stoppe den nazistiske maktbrynde fra å gi sig utløp. Ordinasjonen blev avholdt! Men intet kan heller stoppe den snikende redsel som smyer sid inn i forrædernes hjerner hvor de går og står. Ved ordinasjonsmiddagen var 40 - firti - civile politifolk tilstede. - De kan ta det med ro foreløbig - men - DOMMEN KOMMER - kald og uavvendelig!

TO BREV

Vi gjengir nedenfor 2 brev. Det ene fra mennesket Anders Otterstad. Av møteboka at Modalen heradsting etter møte den 23 mars d. 42.

"Til ministrene Skancke og Stang, Oslo.

Vedkomande den nye ungdomsopplæringa og framferdi mot lærarane no vil ordføraren og formannene koma med denne frøsegn:

I synt på oppseding av born og ungdom må heradstinget gjeva sin fulle tilslutning til det Noregs biskoper held fram i sitt skriv til ministrane Skancke og Stang den 14. febr. d. 42. Me mener at foreldre utan avslag må halda fast på ansvaret for og retten til korleis ungdomens moralske og religiøse syn vert forma, og me tek difor fullt og heilt avstand frå N.S.U.F. ungdomsteneste.

Heradstinget vil og protestera mot den framferd som no vert synt lærarstandet. Me er forferde over at nokon, etter vårt syn utan grunn skal fangslast og sendast i tvangsarbeid, eller verta avsett frå sine stillinger. Ein må krevja at den skulestriden soz no er påkomen snarest må leggjast ned, og at skulen sitt verdfulle arbeid i samfundet kjem i gang att under fredelige tilhøve.

Retts avskrift. Ordføraren i Modalen 24. mars 1942. Anders Otterstad
(sign)

Etterskrift. Eg veit slett ikkje om dette brevet kjem fram til rette vedkomande. Ein kan no ikkje lita på noko slag lenger. Eg personleg er reint skremd over at våre styrande kan føra folket vårt burt i slike forferdelige tilstander. De herrer ministrar skulle idag tek Dykk ein tur ut over landet og prøvd koma i direkte kontakt med folket. De skulle så fenge ei kjensle av korleis det gjerer og brenn i folkesjelene. De er på god veg til å bryta ned det beste i det norske folket. Ein stor del reagerer slik at det gjeng

over til eit uforsonlig hat. Andre meir sindige eller personlig kristne menneske kjenner berre ei umåtelig stor sorg over at våre styrande våger gå til slike rådgjerder som de no gjer. Og størsteparten av det norske folk er baste og bunde og kan ikkje så godt som forsvare seg mot den grovaste urette.

Enn om de styrande idag spurde Gud til råds kva dei skulle gjera, Ja, so resonnerer me kristne idag. Jesus har sagt: Den som ikkje er med Ham er imot. Den som ikkje sagnar han spreidar. Det som du gjer mot ein av Mine små, har du gjort mot Meg.

Dette er ikkje mine ord, men Gud sine.

Men tress i alt er her ljospunkt i bygdene idag. Her er mange som søkjer etter evige verdier framfor verdslige. Dei veit at, og reknar berre med, at Herrens tid kjem og at rettferdi vinn.

Til slutt vil eg vona og tru at De er med i dette ynsket - korleis det enn gjeng - at Gud held ei vernande hand over det norske folk.

Vyrdsamt Anders Otterstad (sign)

Herr innenriksråd Dahl, Oslo.

Bergen, 22. mai 1942.

Som svar på Deres brev av 6. ds. angående Anders Otterstad, Modalen, meddeles at vi har talt med Otterstad, som i og for seg ikke er ondsinnet, men dypt religiøs. Arrestasjon av vedkommende kan ikke anbefales, men vi anser det for nødvendig at han blir byttet ut så snart råd er. Budgettet i Modalen heeredsting bør dog først behandles.

Modalen er en avsidesliggende og liten kommune med ca. 700 innbyggere det er derfor ugjærlig å tilsette ordfører utenfra, og i selve Modalen har vi ingen medlemmer. Den nuværende ordfører hevder selv at han er den mest menligsinnde deroppe, men han har gjennom lengre tid forsøkt å finne en etterfølger som ordfører, men har ennå ikke funnet noen som er villig til å overta hvervet. Han har derfor ikke søkt sig entlediget, da han mente det var urett å gå fra kommunestellet før en derfor skikket stedfortreder var funnet.

Vi har hatt folk i Modalen tidligere. Vedkommende holdt på å bli liggende ute, da ingen ville huse en nazist. Fylkeskontorsjefen vil reise i motorbåt oppover en av de første dagene i juni, og forslag til ny ordfører vil da bli tilstillet departementet snarest.

Heil og Sæl. Chr. Astrup Fylkesfører
(sign)

DER HERR FÅR SITT SVAR.

HUN var 22 og norsk. Hun brennte av hat til de tyske voldsmenn. Da en avdeling av dem under kommando av en hauptmann svinget op gaten og passerte henne mens de sang en av sine kalde kommandoviser kunne hun simpelthen ikke hjelpe for at hun holdt sig for ørene. Vi kjenner alle den følelsen, men behersker den som oftest.

Der Herr Hauptmann stopper avdelingen, og HUN blev kommandert inn i rekken blandt soldatene. Marsjen og "sangen" fortsatte gjennom gatene og op til torvet. Hun blev så beordret frem foran geleddet og der Herr begynte å overfuse henne med de verste skjellsord det norske og det tyske sprog eier.

Hun stod der kald og rolig under den skitne flommen - og plutselig slår hun svinet over munnen med sin flate hånd, så han ruller overende foran sine soldater.

Dette hendte nylig i Aalesund. Den kjække norske jenten fikk 3 mndr. og det var vel verd det.

BAK KULISSENE

Til nr. lagsfører K. E. Andersen, Dalen.

Kan meddele at jeg idag fikk rede på at skredder Hans Jonsen en av dagene før påska areskjelte fru A. Bruse^{rad} for forreder, kjeltring m.m. fordi hun sympatiserer med NS. Nu mener jeg det bør være slutt på tålmodigheten, og partiet må ta affære øyeblikkelig. Forholdene her i bygden blir helt utholdelige hvis det ikke blir rusket op i saken. Jeg er fullt opmerksom på at det er andre personer som står bak, men disse er det umulig å få tak i, selve

sjelen i agitasjonen mot NS og samfundet er prost Solberg og hans familie. Idag begynte skolen her med ny lærer fra Bø. Læreren fikk ikke hus noe sted og må derfor bo hos meg. Det måtte frem bare en elev, nemlig Anne datter av Bruserud. Alle andre er agitert til streik. Og sjefen for dette er prostens. Nu går jeg ut fra som en selvfølge at myndighetene uten opphold går kraftig til verks mot den organiserte terror og gir foreldrene en stor mulkt. Dessuten må det forbys læreren å holde privat skole i konkurranse med den ordinære skole. Bli det nu ikke gått hårdt frem, blir det umulig å skaffe nye NS medlemmer, og vi mister også mesteparten av dem vi har og dem som sympatiserer med oss. Jeg for min del må da ta under overveielse å nedlegge mine hverv. Det blir nemlig håpløst å arbeide med noen ting i kommunen for partiet, dersom folk ser at de kan sette seg op mot loven uten at det får følger. Vi i NS blir til latter, når det vi sier ikke blir gjort. Personlig mener jeg at det er meget uheldig at prostens med familie fikk lov å være på prestegården. Her blir aldri ordnede forhold her så lenge disse folkene får lov å bo og virke i herredet. Hail og Sæl Karl Kleve (sign)

Ovenstående sendt fylkesføreren i Telemark til underretning og med anmodning om at det hurtigst blir tatt de aller kraftigste forholdsregler til dette. Som det nu ser ut er det faktisk startet en almindelig skolestreik i Lårdal. De skyldige heri er vi, uten å kunne skaffe håndgripelige bevis, helt sikker på er prost Solberg med familie. Videre lærer Olav Berge og en del foreldre. For å sette en endelig stopper for dette og videre utglidning ellers må vi stille følgende absolutte krav:

1: At prost Torfinn Solberg med familie og f. t. øvrige husstandsmedlemmer øyeblikkelig må bli fjernet fra Vest-Telemark og ikke tillates noen forbindelse med bygden her. Om mulig må Solberg arresteres.

2. At lærer O.H. Berge, Lårdal, blir arrestert i likhet med tidligere arresterte lærere. Berge er brennsikkert sammen med Solberg, en av lederne for skolestreiken. Arrestasjonen må skje øyeblikkelig.

3. At skredder H. Jonsen f. t. adr. kjøpm. Hartvigsen, Arendal, straks arresteres. Når vi ser oss nødt til å kreve så kraftige forholdsregler som ovenfor, skyldes det foruten det som er nevnt ovenfor, også dette:

Nu har vi i lengre tid gått omkring og pratet om at dersom jössingenes terror ikke nu stanser og de griper til fornuft, blir man nødt til å ta kraftig fatt. Foreløbig ser det ut for folk flest som tomme ord og bluff. Hvilke følger dette får for bevegelsens vekst og anseelse er innlysende for enhver. Nu må vi ikke bare vise tenner, men også bruke dem og det så kraftig at ingen tviler på hvor kraften er. Ennu verre enn dette er at selv våre medlemmer begynner å synes at situasjonen er håpløs og tviler på om bevegelsen virkelig har den makt og er så sterk som vi stadig prater om og leser om i avisene. Dette må ansees som en naturlig følge av den situasjon vi er kommet opp i. I øyeblikket ser det ut som det er jössingene som har makten. Enkelte medlemmer har sogar nevnt at dersom det ikke øyeblikkelig kan vises at vi er sterke som vi prater om, vil de ta sitt medlemskap under overveielse. Å sette en stopper for dette som er foreslått ovenfor må derfor være bevegelsens plikt overfor medlemmene.

For å få saken omgående fremmet sender jeg denne rapport direkte til fylkesføreren i Telemark og avskrift til kretsføreren og landleder O. Sæthe. Dalen i Telemark 28.4.1942.

Hail og Sæl K.E. Andersen (sign)
(lagsfører i Lårdal)

Vi har fått opplyst at prost Solberg er blitt avsatt på samme måte som 45 andre prester, men han opholder sig såvidt vi vet fremdeles på stedet, og virker der.

Prostens svarbrev på opsigelsen kan vi dessverre ikke gi i sin helhet, men i brevet uttalte han bl. a. sin takk for den tillit som var vist ham ved å si ham op, og han foreskret "kirkedepartementet" om at han på alle måter vilde fortsette sin gjerning så lenge han ikke blev hindret med makt!

I UKENS LÖP.

Fremdeles er NORDAFRIKA de forenede nasjoners smertens barn. Dr. Arne Ordning sa 2/6 i sin kronikk:

"Rommel forfølger sin seir i Libya for å forhindre at den 8de arme får tid til å bli reorganisert. Man kan regne med at det er blitt meget lettere å overføre tropper og materiell fra Syd-Italia til havnen i Tripolis og Libya. Men hans forsyningslinjer blir stadig mere utstrakte jo lenger østover han kommer, hæten blir verre og i den egyptiske ørken er der meget liten tilgang på vann. General Auchinleck trekker seg tilbake for å forsøke å få et pusterum og for at forsterkningene kan få tid til å komme frem til fronten. Samtidig angriper de alliertes bombe-fly havnene i Tripolis og Libya og fiendens forsyningskolonner. Der er betydelige britiske styrker i Palestina, Syria og Irak, den såkalte 9de arme. Men tyskerne har store mengder av bombe-fly og transportfly på Kreta og i Syd-Hellas. De allierte vil derfor risikere å bli angrepet i ryggen hvis de sender en for stor del av den 9de arme til Egypt. Man vet ikke hvor store forsterkninger Auchinleck kan regne med, og det er derfor umulig å forutsi noe om utfallet av første runde av kampen."

Vi belyser hendingsenes forløp ennu mere med utdrag av statsminister Churchills store tale i Underhuset torsdag 2/7:

Churchill tok utgangspunkt i situasjonen i Mellømøsten og sa: "Når somhelst kan en motta meldinger av alvorlig betydning. De siste 14 dagers militære motgang i Cyrenaika og Egypt har fullstendig forandret situasjonen ikke bare på krigsskueplassen, men i hele Middelhavsområdet. De britiske tap beløper sig til 50.000 mann, de aller fleste fanger. Vi har også mistet en mengde materiell, og til tross for en gjennomført ødelegging er store forsyninger falt i fiendens hender. I Mellømøsten og Middelhavet er vi for øieblikket midt oppe i en periode av feilslagne forhåpninger som vi ikke har opplevet maken til siden Frankrikes fall. --- Tobruks fall, sammen med dens garnison på en eneste dag kom i høieste grad overraskende. Kvelden før byen falt mottok man i London et telegram fra general Auchinleck der det het at han hadde etterlatt en garnison som han regnet for tilstrækkelig. Forvarsverkene var i god stand, og der var forsyninger for 90 dager fremover.

Da slaget i Libya begynte sa Churchill videre, hadde briterne 100.000 mann og fienden 90.000, hvorav 50.000 var tyskere. Briterne var overlegne i tankstyrker. Forholdstallet var kanskje 7 mot 5. Briternes overlegenhet i artilleri var omtrent 6 mot 5. Under hele slaget hadde den britiske overlegenhet i luften, en fordel som armeen også har idag.

Det er ikke mulig for mig, sa Churchill, å gi noen endelig beretning om slegget. Begge parter led forholdsvis like store tap helt til den 13. juni da forholdet endret sig. Om morgenen den dagen var omlag 300 av våre tanks i aksjon. Da kvelden kom var der bare 70 igjen, lette tanks ikke medregnet.

Om stillingen i øieblikket uttalte Churchill: "Jeg har ikke anledning til å gi opplysninger om de forsterkninger som er kommet frem til den 8. arme eller som er underveis, bortsett fra at de er meget betydelige.

JEG BETRAKTER PÅ INGEN MÅTE KAMPEN SOM AVSLUTTET."

Søndagen blev det kjempet i Mersa Matruk området. Briterne så snart at de ikke med hell kunde makte å stoppe aksestyrkene, og rømmet derfor Matruh. 8de arme trakk sig østover uten at kontakt mellom hovedstyrkene var oppnådd, og stoppet tilslutt ved El Alamein, som ligger 90 km vest for Alexandria. Torsdag morgen brøt det store slag ut som ennu i skrivende øieblikk fremdeles raser i det store ørkenområde mellom El Alamein og sydover til sønnen av Qatara-senkningen.

Rommel har sansynligvis satt inn alle sine krefter, og det samme gjør briterne. Begge parter får forsterkninger i hurtigste tempo, og slaget er blitt et kappløp med tiden. Begge parter er utmattet av ukers hård kamp, i brennende hete. Flyene arbeider uavbrudt, og forsyningslinjer og troppeansamlinger bombes og beskytes.

Rommel har gått frem fort. Han har vunnet seire som har betydd mere moralsk enn landevinningen i sig selv betyr. Men - om han tross alt har gått for fort får de nærmeste dagene avgjøre.

Churchill sa 2/7 da han omtalte situasjonen i Midtøsten: "VI har sendt 450.000 mann, 4.500 tanks, 6.000 fly, 5.000 kanoner og over 100.000 motorkjøretøier til Midtøsten, og det i en tid da Storbritania stod umiddelbart foran trusselen om en invasjon." Den 8. arme er fremdeles ikke ferdig, og den gjerne er klar til kamp!

SEBASTOPOL er falt melder tyskerne. Dette er ikke innrømmet av russerne, som melder at blodige nærkamper fremdeles utkjempes i byens utkanter. Dessuten må tyskerne ta reservasjon om at "restene" av garnisonen er flyktet til Chersones, som ligger sydvest for byen og er det vestligste punkt på Krim. Det er vel sannsynlig at Sebastopol vil falle, men hvad har festningen ikke kostet Tyskland og Romaia i de nesten 4 uker den siste avgjørende beleiring stod på? Det blir en dyr seir for Hitler - så dyr at han ikke våget å la kunnngjøringen og fanfarene vente til seiren virkelig var vunnet av von Mansteins arme, som har vært innpumpet nye forsterkninger og nytt blod i strømmer.

Sebastopols betydning rent militært sett for nazistene svarer ikke til de ofre festningen har krevet. Det var redselen for ytterligere prestisjetap som gjorde at angrepet ikke måtte innstilles når det først var satt igang, i håpet om en billigere seir. For "seire" må Hitler ha nu mere enn noengang før. Han tror å kunne blåse nytt liv i tyskernes tro på "den Endsieg". Vi tror ikke det lykkes ham!

Forövrig syder hele østfronten, og det ser ut som om tyskerne endelig er gått igang med sin "storoffensiv".

Först blev mandag en offensiv nord for Charkow meldt, efterat den nye offensiv i Kupjansjk området ö.s.ö. for Charkow nådde sitt höidepunkt. Senere i uken tok kampene i KURSKområdet (200 km nord for Charkow) karakteren av en storoffensiv, og en viss fremgang er opnådd av tyskerne. Men som ved KUPJANSJK så også ved KURSK. Begge steder volder den röde arme den sterkeste motstand og tyskerne svære tap i soldater, tanks og fly. - Torsdag så det ut for at nok en stor offensiv var under utvikling i Smolenskområdet ved YZATSK, men de senere russiske meldinger gjør klart at disse kamper bare var av lokal karakter.

I Volchovavsnittet (syd for Leningrad) har tyskerne i et forsök på å omringe den 2den röde sjokkarme lidd svære tap, 30.000 mann i drepte og sårede. Russerne hadde 10.000 mann i drepte og 10.000 savnede. Også dette slag var av Hitlerpressen slått op som en stor seir!

Alt i alt har uken på den röde front bragt meldinger som tyder på at det "store skred" begynner å løsne, og ukene fremover vil stå i en blodig og kostbar offensivs tegn.

I VEST fortsetter det britiske flyvåpen sine urverksangrep mot Tyskland og okkuperte flyplasser og havner. Miner legges ut. Torsdag natt var over 1000 fly over Bremen, og lördag natt fikk byen sitt store angrep nr. 2. Söndag natt var ubåtstasjonen St. Nazaire hovedmålet og tirsdag natt var det Bremens tur for 3dje gang på 5 netter. "Vi finner at vår flyoffensiv mot Tyskland for tiden er vårt beste väpen" sa Churchill torsdag, og eftersom nettene blir mörkere vil bombene regne i stadig tettere strømmer ned over Tyskland.

SAMMENDRAG AV NYHETENE FREDAG AFTEN KL. 19,30.

EL ALAMEIN HOLDER. Det britiske kommune fra Kairo forteller at aksestykker i hole går angrep de britiske stillinger ved El Alamein fra vest. Britiske panseravdelinger gikk samtidig til angrep mot fienden flöi og han trakk sig tilbake vestover. De britiske stillinger er intakt.

Under hele kamptiden var britiske lette bombefly, jagerbombere og jagere i ustanselig aktivitet. I KURSK avsnittet meldes om hårde kamper uten tysk fremgang. - Mellom Charkow og Kursk, ved Bjelgorod og Voltjansk, har tyskerne satt igang en ny offensiv. - Efter et 2 dagers slag ved Yzatsk har tyskerne måttet trekke sig tilbake. - Hittil er 95.000 tyskere og rumenere drept ved Sebastopol, og kampene i byen fortsetter. Inatt angrep britiske fly igjen BREMEN, for fjerde gang på 8 dager, med store styrker. Mål i Holland og Belgia og skipsfart utenfor kysten. Britisk og amerikansk presse er fornöyd med debatten i Underhuset som betegnes som et strålende bevis på demokratiets styrke.